Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. 

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26478
Copyright: Admont, Benediktinerstift

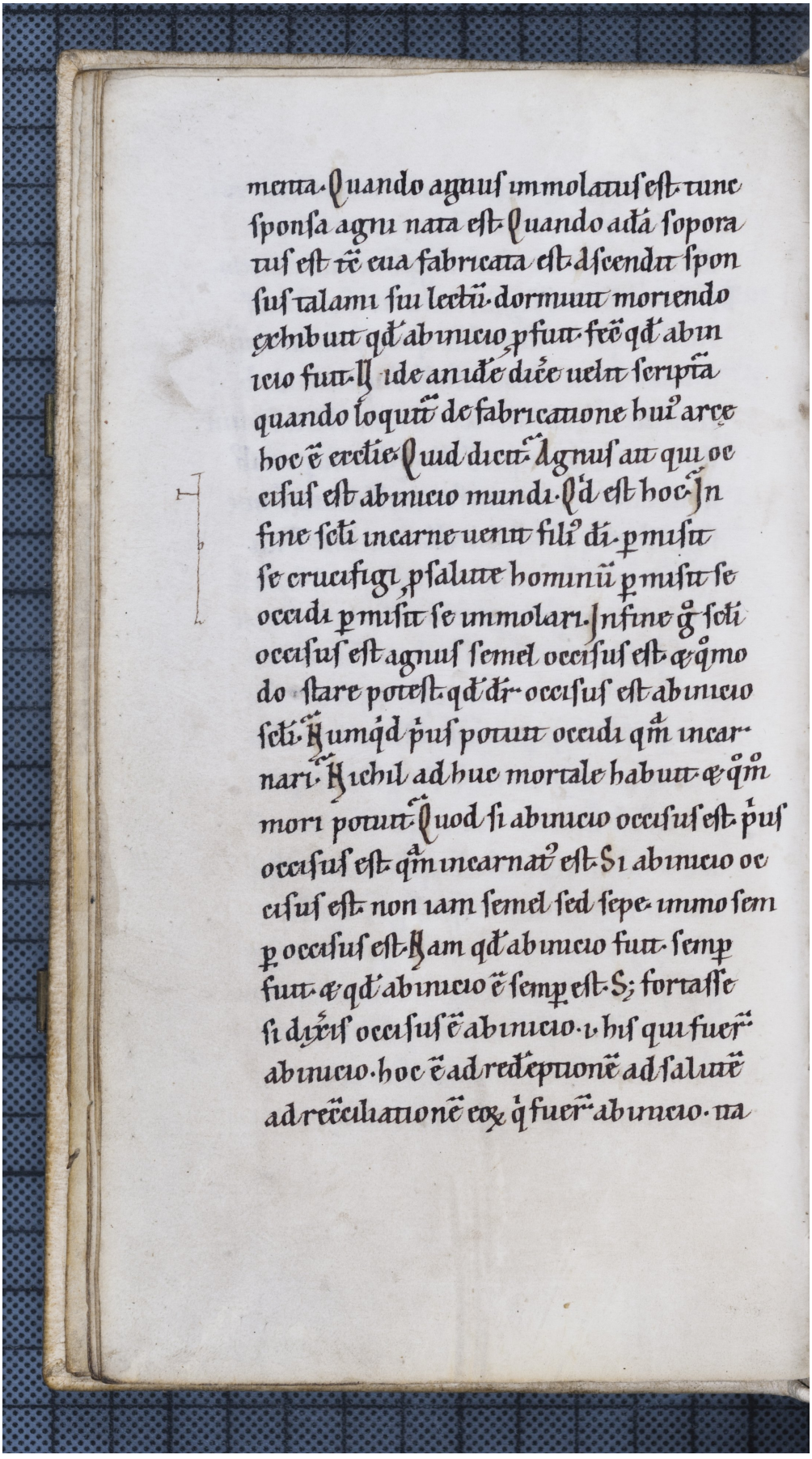

mena. Quando agnus immolatus est tunc
sponsa agni nata est. Quando adā sopora
tus est ē eua fabricata est. dscendit spon
sus talami sui lectū. dormiuit moriendo
exhibuit qđ abrnucio. p fuit. fē qđ abn
icio fuit. Ideo aniđe dicē uelit scriptā
quando loquit de fabricatione huī arce
hoc ē ecclie. Quid dicit agnus aīt qui oc
cisus est abrnucio mundi. Qđ est hoc. In
fine scli incarne uenit filiꝰ dī. p missit
se crucifigi, p salute hominū p missit se
occidi p missit se immolari. In fine ḡ scli
occisus est agnus semel occisus est. æ q̄mo
do stare potest. qđ dr occisus est abrnucio
scti. Quamq̄d ꝑus potuit occidi q̄m incar-
nari. Nichil adhuc mortale habuit. æ q̄m
mori potuit. Quod si abrnucio occisus est ꝑus
occisus est q̄m incarnat est. Si abrnucio oc
cisus est non iam semel sed sepe. immo sem
p occisus est. Nam qđ abrnucio fuit. semp
fuit. æ qđ abrnucio ē semp est. S; fortasse
si dixis occisus ē abrnucio. i. hꝰ qui fuer
abrnucio. hoc ē ad redēptionē ad salutē
ad reconciliationē eox q fuer abrnucio. ita